

A bangladesi muszlim közösség tapasztalatai Japánban

Anamika SULTANA

Tsukuba Egyetem, Bölcsészettudományi és Társadalomtudományi Doktori Iskola, Ph.D. Hallgató

A civilizációk összecsapása Samuel Huntington (1996) híres elmélete, amely azt állítja, hogy a muszlimok kétségtelenül nem integrálódnak a befogadó ország kultúrájába. Az iszlám mindig is félreértelmezett téma volt. A 9/11-es támadások óta az emberek világszerte azt feltételezik, hogy minden muszlim szélsőséges, és nem haboznak ártatlan embereket megölni szeretett Istenük érdekében. Az ilyen emberek úgy vélik, hogy a muszlimoknak nincs helyük a modern világban. Ebben a helyzetben találtam a Japan Times cikkét, amelynek címe: "Japán megmutathatja a Nyugatnak, hogyan éljen békében az iszlámmal? Ebben a cikkben Nicolas Gating azt írja: "Meglepő volt látni Japán erőfeszítéseit, hogy ez a kisebbség otthon érezze magát". Ezzel szemben Japánt nulla bevándorló országnak írják le, és a muszlim migránsokat általában alacsonyán tartják a nyugati emberektől. A közelmúltban Japán fokozatosan a bangladesi muszlimok számára a migráció álmországvá vált. A tanulmány középpontjában a bangladesi muszlim migránsok különböző tapasztalatainak és identitáskonstrukciójának vizsgálata áll Japánban. Ez a szakdolgozat egy etnográfiai kutatás, egy kvalitatív tanulmány, amelyet számos városban végeztek, több típusra bontva: közvetlen részvétel számos közösségi eseményen, interjú és fókuszcsoporthoz beszélgetés. Bangladesi muszlimok között 2015 és 2017 között. Összesen 135 migráns vett részt a vizsgálatban. Az eredmény, a bangladesi muszlimok Japánban, kulturálisan, nyelvi és fajilag egyedülállóak a japán társadalomban. A "tökéletes" társadalmi alkalmazkodás szinte lehetetlen. Először is, a bangladesi muszlim csoport megpróbál szoros, autonóm közösségeket létrehozni, amelyek modus vivendi struktúrában működnek gyökérkultúrájuk identitásának megőrzése érdekében. Másodsorban, a bangladesiek szövetségeket kötnek a helyi polgárokkal és más bevándorló csoportokkal, hogy üzletet és lehetőségeket alakítsanak ki. Az általam multikulturális szimbiózisnak nevezett kapcsolatok kiépítése. A diaszpóra egyes elemei a Japánban élő bangladesi muszlim közösségben is megfigyelhetők.

Kulcsszavak: Modus vivendi struktúra, multikulturális szimbiózis kapcsolatok, diaszpóra, bangladesi, muszlim közösség

Bevezetés

Samuel Huntington (1996) híres elmélete, a Civilizációk összecsapása azt állítja, hogy a muszlimok kulturális és vallási identitása lesz a konfliktusok fő oka a mai világban. Huntington azt állítja, hogy "a második pont az iszlám és a muszlimok úgynevezett emészthetősége". Véleménye szerint a muszlimok kétségtelenül nem integrálódnak a befogadó ország kultúrájába (Cline, 2018). A "multikulturalizmusról" is azt állítja, hogy nincs együttélés

a különböző kultúrák és identitások között. Az egyén számára azonban egyre nehezebbé válik egy identitás fenntartása. a migráció és a globalizáció miatt. Sen (2006) szerint a személyek nem csak a civilizáció tagjaiként azonosítják magukat, és identitásuk is sokrétű. "Egy bangladesi muszlim például nemcsak muszlim, hanem bengáli és bangladesi is" (Sen, 2006:15). Azt állítja, hogy az egyén identitásának megállapításához sok tényezőre kell gondolni, például "nemzetiség, vallás, osztály, közösség, kultúra,

nem, foglalkozás, nyelv, politika, erkölcs, származási család, børszín, civilizáció" és sok más jelző (Sen, 2006).

Az iszlám mindig is félreértelmezett téma volt, de a 9/11-es támadások miatt a nem muszlimok iszlámmal kapcsolatos értelmezése teljesen megváltozott. A világ népei azt gondolják, hogy minden muszlim terrorista, hogy megöljenek másokat az Istenükért. "Ezek a sztereotípiák és általánosítások nagy veszélyt jelentenek az iszlám és a muszlimok félreértésére és félreértelmezésére" (Landscheidt és Wollny, 2004: 1). Az ilyen emberek úgy vélik, hogy a muszlimoknak nincs helyük a modern világban.

Ebben a helyzetben találtam a Japan Times cikkét, amelynek címe: "Meg tudja-e Japán mutatni a Nyugatnak, hogyan éljen békésen az iszlámmal? Ebben a cikkben Nicolas Gating (2014) azt írja: "...Meglepő volt látni Japán erőfeszítéseit, hogy ez a kisebbség otthon érezze magát". Musa Omar, a Japán Iszlám Központ vezető testületének vezetője ebben a cikkben megemlíti: "Úgy gondolja, hogy a helyi közösség egyedülálló idillt élvez" (Gating, 2014).

Ezzel szemben Japánt nulla bevándorló országnak nevezik, mivel az országban a külföldi lakosok aránya a teljes lakosság két százaléka alatt van (Akashi, 2014). "A legtöbb muszlim migráns Japánban általában fizikailag, de kulturálisan is kiemelkedik, és a külföldiek hierarchiájában is alacsonyan állónak számítanak, amely az iparilag fejlett nyugati országokból érkezőket magasabbra helyezi, mint a kevésbé fejlett országokból érkezőket" (Onishi és shigematsu, 2003: 227).

A témaválasztás oka először is Huntington érvelése, amely szerint a külföldön élő muszlim származású migránsok esetében az integráció lehetetlen. A második ok, amelyet Gattig ismertet, az iszlám és a muszlimok valós helyzete Japánban?

Akashi (2014) megemlíti, hogy "nem kétséges, hogy Japánban a népességfogyás elkerülhetetlen" (Akashi, 2014: 176), és ennek eredményeképpen a migránsok számának növekedésére van szükség (Takeuchi és Faruk, 2013: 1). Ezzel szemben a migráció "népszerű megélhetési túlélési stratégiává vált a bangladesi emberek számára" (Siddiqui, 2003: 1). A bangladesiek migrációs eredete és letelepedése az egész világon jól ismert jelenség az ókortól kezdve és a jelenben is. A közelmúltban közel hárommillió bangladesi hagyta el hazáját, hogy a tengerentúlon munkát vállaljon, és 1,05 millió bangladesi él tartósan a tengerentúlon érvényes dokumentumokkal (Siddique, 2004).

"Japán a bangladesi munkavállalók egyik legkedveltebb célországává vált" (Mahmood, 1994: 513). A japán kormány bevándorlási politikája azonban szigorúan igyekszik távol tartani Japánt a harmadik világbeli külföldiektől, mivel a bangladesiekhez és a muszlimokhoz hasonlóan Bangladesből is jelentős számú ember érkezik évente Japánba különböző dokumentált és nem dokumentált csatornákon keresztül vendégmunkásként (Mannan, 2014: 32). Siddique (2004) azt állítja, hogy Japán hivatalosan nem fogad be hosszú távú migránsokat, a Japánban hosszú távon létező bangladesi állampolgárok egészséges száma (Siddique, 2004: 16).

A migráció élménye rendkívüli esemény. Hosszú és fájdalmas folyamat, mert számos

általános hatások és jellemzők. Az általa létrehozott hatások és az általa elért eredmények, amelyek a migránsok egész életére kiterjednek (Kaderli, 2004:4). Mahmood (1994) bemutatja, hogy a Japánban élő bangladesi muszlim migránsok az új világhoz való alkalmazkodás nehézkes és folyamatos módján mennek keresztül (Mahmood, 1994: 522). A Japánban élő bangladesi muszlim közösségről nem készült antropológiai kutatás. Szükséges megvitatni a bangladesi muszlim népesség, a Japánban növekvő etnikai-vallási migráns csoport alkalmazkodási folyamatát.

. A tanulmány célja, hogy megállapítsa a jelenleg Japánban élő bangladesi muszlim migránsok identitásfejlődését. A tanulmány megállapításai egy kevésbé ismert, Japánban élő közösségről nyújtanak információt. A kutatási kérdés a következő: "Milyen tapasztalatokkal rendelkeznek a Japánban élő bangladesi muszlim migránsok?"

A cikk következő része négy részre oszlik. Az első rész a korábbi kutatások szakirodalmi áttekintésével kapcsolatos néhány szükséges vitát nyújt, és a kutatási témához kapcsolódó elméleti koncepciót ismerteti. A második rész, a tanulmány módszertana. A harmadik szakasz a migráció történetéről és a bangladesi migránsok vázlatos bemutatásáról fog szólni Japánban. Végül a feltárásból származó megállapítások és a vita, és végül a következtetés.

1. Irodalmi áttekintés

(1) A korábbi kutatások áttekintése

Azoknak a bangladesieknek, akik elhagyják származási országukat, hogy ideiglenesen vagy tartósan Japánban telepedjenek le, számos kihívással kell szembenéznük. E csoport jobb megértéséhez fontos, hogy megismerjük a Japánban élő bangladesi migránsokkal kapcsolatos szakirodalmat.

"Alkalmazkodás egy új világhoz: Mahmood (1994) csak a Japánban tartózkodó és munkát vállaló bangladesi visszatérő migránsok társadalmi-gazdasági alkalmazkodására és munkahelyi tapasztalataira összpontosít. Ez a rövid távú migránsokról és Japánban szerzett munkatapasztalataikról szóló információalapú tanulmány. Jelzi, hogy az alkalmazkodás és az alkalmazkodási tapasztalatok jelentős nehézségeket jelentenek minden Japánban élő tengerentúli állampolgár, főként az illegális munkavállalók számára. Azt állítja, hogy ennek oka a japán társadalomnak a tengerentúli állampolgárokkal szembeni ismeretlensége és a japánok mélyen gyökerező, öröklött normái.

Rahman és Lian (2010) "A migrációs vállalkozói tevékenység fejlődése Japánban: A bangladesiek esete" című cikkében azt vizsgálja, hogy az ideiglenes migrációs helyzetben a migránsok hogyan igazodnak vagy változtatják meg a helyzetüket az illegális munkavállalókról az üzletemberekére. Ennek során transznacionális és multinacionális dimenziókat terjesztenek a vállalkozásuk fejlesztése során. A bangladesi muszlim migránsok sok nehézségen mentek keresztül a Japánban való beilleszkedés során. Például: a halál ételek, kulturális és származási országbeli áruk és segítség elérhetetlenek voltak, és jelentős mértékben bangladesi, dél-ázsiai és muszlim migránsok számára alapítottak vállalkozásokat Japánban.

A "A bangladesi bevándorlók jelenlegi helyzete Japánban: Mannan (2014), megvizsgálja a munkalehetőség, a migrációs hálózat és a terület a hazautalások felhasználását a bangladesi Munshiganj kerületből származó migránsokon. Ez a tanulmány azt is feltárta, hogy az átutalások előnyöket biztosítanak a haza és a hálózatok hálójára, amely hidat képez a Munshiganj migránsok Japánban egymás között, valamint a származási nemzetükkel.

(2) Elméleti kulcsfogalmak

A migránsok identitásának gondolata bonyolult társadalmi jelenség, amely a személyes környezet, a társadalmi kapcsolatok és az intézményi struktúrák közötti lépésről lépésre történő tárgyalások következménye. Ez két fő cselekvés eredményét jelenti: "társadalmi bemutatás" és "társadalmi besorolás". E két művelet kombinációja a "másoktól való megkülönböztetés, a másság elismerésének" aggodalmát eredményezi (Barbera, 2014).

Anjum (2015) leírja, hogy a migráció nehéz változást hoz az ember életében. Ezek a tapasztalatok nem érnek véget az első generációval, azonban megismétlődnek a migránsok következő generációiban. (Anjum, 2015:7). "A kultúrák találkozását a befogadó társadalomban és a kulturális identitásuk ebből eredő változását" Sam és Berry (2006) akkulturációként definiálja. Akkulturációs tanulmány többnyire összpontosítani, hogy a személy, aki él egy másik országban, mint a nemzetközi migránsok (bevándorlók, menekültek, menedékkérők), valójában, hogy tartósan letelepedett a fogadó országban (Schwartz, Unger, Zamboanga és Szapocznik, 2013). A Cambridge handbook of acculturation psychology (2006), Sam és Berry négy különböző akkulturációs stratégiát sorol fel, amelyeket a migránsok választhatnak: asszimiláció, szeparáció, marginalizáció és integráció. Az "asszimilációs" stratégia a befogadó társadalommal való interakcióra törekszik, és nem választja az eredeti kulturális identitásuk fenntartását, a "szeparáció" a befogadó társadalommal való kapcsolat kerülését jelenti. A marginalizálódást úgy határozzák meg, hogy a kulturális identitás védelmében elhanyagolható a kapcsolat, valamint a más csoportokkal való interakcióban elhanyagolható a kapcsolat. Az integrációt úgy határozzák meg, mint az anyaország kulturális identitásában való érdeklődést, és a más kulturális csoportokkal való kölcsönös cselekvésre való törekvést (Sam és Berry, 2006).

Az integráció a migráns csoport közösségbe való beilleszkedésének művelete, valamint a befogadó társadalom és a migráns közötti kölcsönös alkalmazkodás és kölcsönös alkalmazkodás folyamata, amelyet csak a migráns csoportok tudnak könnyen kiválasztani és szépen követni (Berry, 1997: 10). A tudósok számos folyamatot javasoltak a migránsok befogadó országba való beilleszkedésének, integrációjának elősegítésére. Berry (1997) hangsúlyozta, hogy a migráns, aki a letelepedési folyamat integrációs folyamatát használja, kevesebb stresszen megy keresztül és jól alkalmazkodik (Berry, 1997; idézi Anjum, 2015:8).

Az akkulturáció (integráció) egy hosszú távú, többdimenziós folyamat, mindkét csoport önkéntes kulturális átmenetét jelenti, az integráció pedig "az új ország polgáraként való aktív részvételre, bekapcsolódásra és hozzájárulásra" utal (Shields, 2016:5). A Japánban élő bangladesi muszlim migránsok esetében sok kérdés merül fel először? Japán a bevándorlók országa? A bangladesi migránsok többsége japán állampolgár vagy bevándorló? Találtak-e kulturális változásokat a japánok és a bangladesiek között?

Véleményem szerint az akkulturáció (integráció) olyan folyamat, amely nem megfelelő a Japánban élő bangladesi muszlim migránsok esetében, mivel Japán nem bevándorlóország, és nem engedi meg a hosszú távú migránsok befogadását, a bangladesiek többsége pedig ideiglenes vendégmunkás. . A japán környezetbe való beilleszkedésüknek megvan a saját útja. Ezt a letelepedési folyamatot neveztem akklimatizációnak.

Az akklimatizáció az egyén vagy egy csoport fiziológiai, érzelmi és viselkedési alkalmazkodását jelenti a környezet vagy élőhely, illetve a terület, a tartomány vagy a környező világ változásaihoz, egy másik jelentése pedig az, hogy a populáció több generáción keresztül alkalmazkodik a megváltozott környezethez. Más néven akklimatizálódásra is utal. Valójában az akklimatizáció vagy akklimatizáció az újhoz való alkalmazkodást jelenti. Meghatározásom szerint az akklimatizáció a rövid és hosszú távú migránsok társadalmi-gazdasági beilleszkedési folyamata a befogadó társadalomba való betelepülés során, hogy tárgyaljanak a mássággal. A befogadó társadalom különbözőségeinek és bizonyos gyakorlatainak elfogadása a kölcsönös előnyök és a fejlődés érdekében, képesek teljes potenciáljukat kihasználva alkalmazkodni, és képesek a befogadó országban és a befogadó kultúrában való túlélésre anélkül, hogy hitük és kultúrájuk megváltozna. Valójában az akklimatizáció a befogadó nemzet kultúrájához, nyelvéhez, népéhez és környezetéhez való alkalmazkodás és hozzászokás, vagy a helyzettel való alkalmazkodás (Shield, 2016:5). Shafiq (2016) írja: "A Kanadai Menekültügyi Tanács (1988) a letelepedést az akklimatizáció folyamatának tekinti, a befogadó társadalomhoz való rövid távú alkalmazkodási folyamatnak. A tanács szerint ez a folyamat számos kérdést foglal magában a szállás és a munka megtalálásától kezdve a befogadó társadalom nyelvének elsajátításán át a környezet megismeréséig" (Shafiq, 2016: 24)." (Shafiq, 2016: 24)

1 Elszámolási folyamat

A migrációval foglalkozó tudósok többsége szerint a migránsok alkalmazkodási tapasztalatait és identitásuk kialakítását befolyásoló tényezők túlnyomórészt két elemre oszthatók: az egyik a belső tényezők jelensége, a migránsok múltbeli tapasztalatai, amelyeket a szülőföldjükéről szereztek, a külső tényezők pedig a befogadó ország helyzetével, a migránsokat körülvevő migránsokkal és a migráció történelmi kontextusával kapcsolatos tapasztalatok (Suzuki, 2009:2).

"Megosztott sorsokban: The State, Race, and Korean Immigration in Japan and the United States" (2016) című munkájában Suzuki a migránsok alkalmazkodását a migránsok beolvasztási rendszerének eredményeként fogalmazza meg. Magyarázatot ad arra, hogy a migránsokat hogyan fogadják be a befogadó ország három sajátos szintjén: az állami, a társadalmi és az etnikai-közösségi szinten. Azt javasolja, hogy a migráció elfogadásának leginkább alkalmazható összefüggéseit a befogadó nemzet rendszere és nemzetiségi eszményei magyarázzák; a faji és kulturális kötődés uralkodó eszménye a befogadó társadalomban és jelenlétében, valamint a saját közösségek környezete és maga a történelem jelentős tényező, amely minden migráns sajátos identitását megteremti (Suzuki, 2016). Ezeknek a tényezőknek és folyamatnak a felhasználásával megérthetjük a bangladesi migránsok Japánban lévő, megkülönböztetett identitásának fenntartásához vezető okok adaptációs tapasztalatait és

felismerését.

2 Túlélési stratégia

A tanulmányban azt javaslom, hogy a modus vivendi struktúra egy életmód, egy életmód és egy hatékony beállítás vagy tényleges megértés elsősorban olyan, amely elhanyagolja a problémákat; egy másik jelentése egy olyan alkalmazkodás, amely támogatja az emberek, csoportok és a közösség cselekszik egymással biztonságosan, bár különböznek (Jones, 2016), túlélési stratégia a bangladesi muszlim migránsok a fogadó országban.

A szimbiózis a "kölsönös előnyök érdekében, kölcsönös tekintettel és kölcsönös tisztelettel való együttélés" gondolatát közvetíti, "a kölcsönös egymásrautaltság kapcsolataként" jellemezhető (Berry, 1997: 10). Ez a cikk amellel érvel, hogy a multikulturális szimbiózis a különböző kultúrák, etnikumok és identitások kölcsönös tekintettel, kölcsönös tisztelettel, kölcsönös előnyökért való együttélését jelenti, mint a kölcsönös egymásrautaltság kapcsolatát (Takaya, 2017:49).

Ez a tanulmány azt mutatja, hogy a modus vivendi struktúra és a multikulturális szimbiózis egyaránt túlélési stratégiát és helyzetet jelent a bangladesi muzulmánok számára, így a modus vivendi struktúrát a gyökereik megtartása és kultúrájuk megőrzése érdekében, valamint a multikulturális szimbiózis kötelekeit a különböző kultúrák, etnikumok és identitások kölcsönös tekintettel, kölcsönös tisztelettel és kölcsönös előnyökkel való együttélésére, mint a kölcsönös egymásra utaltság kapcsolatára.

3 Identitás kialakulása

A diaszpóra fogalma a közelmúltban vált használatossá a migránsoknak a szülőföldjükkel és a befogadó országgal való kapcsolatának leírására. A diaszpóra tulajdonképpen a görög "diaspeiro" szóból alakult ki. A "diaspeiro" szót a régi Görögországban a migráció és a gyarmatosítás megjelölésére alkalmazták (Morad, Haque és Alam, 2014:106). Az elmúlt két évtizedben a "diaszpóra" egy korlátozottan használt kifejezésből alakult ki. A jelenlegi tudományos életben a diaszpóra kifejezést szinte minden olyan csoportra vagy népességre kell használni, amely "származási országán kívül él", másképpen fogalmazva, a diaszpóra a "nem otthon lévő" népességet jelenti (Story és Walker, 2016:135). A diaszpóra modern elképzelése a migráció megvalósításának módja, identitásuk megtartása, integrációik és transzkulturális kapcsolataik stb. (Morad, Haque és Alam, 2014). A modern időkben nemcsak a bevándorlástudomány, a földrajz, a kultúratudomány, a politikatudomány és az irodalom oktatási területévé vált. A diaszpóra hagyományos magyarázata a nem önkéntes migrációt foglalja magában, a modern tanulmányban a "diaszpóra" fogalmát mind az önkéntes, mind a nem önkéntes migrációra alkalmazzák (Morad, Haque és Alam, 2014). "A diaszpóra jelenlegi tagjai közé tartoznak a tengerentúli, etnikai, száműzött, kisebbségi, menekült, kitelepített emberek, migránsok és így tovább" (Morad, Haque és Alam, 2014 105).

A diaszpóráról annyi elmélet és koncepció létezik, hogy mindezen fogalmak kezelésének nehézsége megerősítést nyer. A tanulmány, "Contextualizing kialakulása diaszpóra bangladesi bevándorlók az Egyesült Királyságban", Morad, Haque és Alam (2014), kontextualizálják a diaszpóra fejlődésének feltárásával három fő típusa diaszpóra jellemzői - önkéntes és nem önkéntes szétszóródás, kapcsolat az eredeti országok és megtartani

egy egyedi identitás a befogadó társadalomban... Ez a tanulmány is elemzi ezt a háromféle feltételt, így a 3C elmélet (a migráció oka, a kapcsolat

a szülőfölddel, és folytassa a megkülönböztető identit(y) a bangladesi muszlim identitás kialakulását Japánban. Következésképpen, a korábbi magyarázathoz képest modern értelmet alkotva, a kutatás a diaszpóra fogalmát úgy választotta, hogy a diaszpóra fogalmát olyan önkéntes vagy nem önkéntes migránsok közösségeként írja le, akik fenntartják kapcsolataikat a szülőföldjükkel, és akik fenntartanak egy egyedi identitást a befogadó társadalomban. Ezek az elméletek és nézetek a bangladesi muszlim közösség Japánban szerzett tapasztalatainak elemzésének keretét adják.

2. Kutatási módszertan

Ez a dolgozat egy etnográfiai kutatás a bangladesi muszlim közösség életéről és tapasztalatairól Japánban. Egy kvalitatív tanulmány, amelyet Tokió, Chiba, Saitama, Tochigi és Ibaraki számos városában végeztünk. A tanulmány két különálló részből állt, az informális és a formális részből.

(1) Első szakasz: Informális terepmunka

Az informális terepmunka fő célja a kapcsolatfelvétel és a kapcsolatteremtés volt, hogy közelebb kerüljünk a közösség tagjaihoz. A vizsgálat a bangladesi migránsok körében több családi és közösségi összejövetelen történő alkalmi kapcsolatfelvétellel kezdődött. Mivel a vallás szükségyszerűsége miatt a Japánban élő bangladesi muszlimok nagyobb része mecsetbe jár. Valóban, teljesen kötetlen kapcsolatfelvétel és kommunikációs részletek történtek egy Tsukuba mecsetben és Oyama, Tochigi mecsetben. A szerző részt vett az esküvőjükön, születésnap partikon, házassági évfordulókon, új otthonuk üdvözlő partiján, valamint közös piknikeken. A találkozók másik időpontja a ramadán (a muszlimok szent böjti hónapja) volt. A ramadán idején a muszlimok és a bangladesi muszlimok közössége egész héten Iftart (a késő délutáni étkezés, amikor a muszlimok befejezik a ramadáni böjtöt) tartott, rendkívül barátságos környezetet teremtve. A bengáli nyelvet jól beszélő bangladesi nőként a szerzőnek bennfentes hozzáférése volt a közösségükhöz és a családi életükhöz. A szerző számára a bangladesi közösségben eltöltött idő segített a kölcsönös bizalom kialakításában, és különleges szerencsés lehetőséget és kedvező időt adott arra, hogy viszonylag teljes körű ismereteket szerezzen a közösségről. Az író ráadásul a bangladesi élelmiszerboltok és éttermek segítségével jutott be a közösségbe, ahol a bangladesi közösségből származó férfiak és feleségeik gyűltek össze, hogy beszélgessenek, és néha részt vegyenek a folyamatban lévő beszélgetésben. Ennek eredményeként az adatgyűjtés jelentős része résztvevő megfigyelés volt hivatalos szervezés nélkül, beszélgetés, csevegés, viták és pletykák nagyon barátságos bangladesi közösség embereivel különböző beállításokban, hogy tanulmányozza a tapasztalataikat, hogy képes legyen érezni, hogy mi a nyilvánvalóan közös az életük között. A kapcsolatépítés lehetővé tette, hogy a közösség tagjai kényelmesen érezzék magukat, és betekintést nyújtsanak az életvilágukról és jelentéseikről.

(2) Második szakasz: Hivatalos terepmunka

A második fázis a hivatalos terepkutatás, a személyes részvétel számos közösségi eseményen, köztük a Poila Boishak (bengáli újév ünnepe), a nyugati újév ünneplése, a bangladesi győzelem napi ünnepség, az Iftar party, a két Eids (a muszlimok fő ünnepi eseménye), tudományos előadások és más vallási, kulturális, nemzeti események. Elmagyarítottam a kutatás alanyának, és átadtam nekik a beleegyező nyilatkozat egy példányát, amelyet aláírtak. Interjú az első generációs (Bangladesben született) és a második generációs (Japánban született) egyénekekkel, valamint fókuszcsoporthoz beszélgetés bangladesi muszlimokkal 2015, 2016 és 2017 között.

(3) Egyéb adatforrások

Az adatok több forrása a bangladesi közösség és a vallási online weboldalakhoz való hozzáférés, fényképek, bangladesi újságokban és bangladesi migránsok japán magazinjaiban megjelent elbeszélések, emlékek és írások gyűjtése volt a bangladesi migránsok életéről Japánban. A másodlagos adatok forrásaként weboldalakat, közzétett és nem közzétett cikkeket, jelentéseket és a kapcsolódó témákkal kapcsolatos szakirodalmat is áttekintettük.

A vizsgálatban összesen 135 migráns vett részt. 100 férfi és 35 nő. A 10~19 éves korcsoportba tartozók mindannyian egyedülállók voltak. A 20~29 éves korcsoportban 17 férfi és 3 nő volt egyedülálló. A 30~39 éves korcsoportban csak 4 férfi volt egyedülálló, és a nők mind házasságban voltak. A 40~49 és 50~59 éves korcsoportban mindannyian házasságban voltak.

1. táblázat, A résztvevők adatai

Kor	Férfi		Női		Összesen
	Egyetlen	Házasságban	Egyetlen	Házasságban	
10~19	2		1		3
20~29	17	12	3	23	55
30~39	4	45		6	55
40~49		14		2	16
50+		6			6
					135

A résztvevők meglehetősen sokfélék voltak: diákok, üzletemberek, munkások, béresek, orvosok, mérnökök, tanárok, kutatók, egyetemi docensek és háziasszonyok. A legtöbb résztvevő legalább egyetemi végzettséggel rendelkezett. Néhányan közülük MA és Ph.D. hallgatóval rendelkeztek. Voltak gimnáziumi, szakközépiskolai (senmon gakko) és rövid távú főiskolai végzettségűek, valamint posztdoktori végzettségűek is. A legtöbb nő felsőfokú végzettséggel rendelkezett, de háziasszonnyá vált, és eltartott vízummal tartózkodik itt.

Az adatokat bengáli nyelven gyűjtöttem és végeztem, amelyeket később angolra fordítok, és kódoltam és témákba soroltam, mivel a módszertan hermeneutikai vagy értelmező. Ez a tanulmány elfogadta az esettanulmányi stílust, amelyet Yin így magyarázott: "az esettanulmányi módszer lehetővé teszi a kutatók számára,

hogy megőrizték a valós holisztikus és értelmes jellemzőit.

életesemények" (Yin, 2003:2).

3. Bevándorlás Bangladesből Japánba

Bár a bangladesi nemzetállam csak 1971-ben jött létre, a bengáli régióból már a 19. században érkeztek bevándorlók Japánba. Az 1971-ig a mai Banglades területéről Japánba vándorolt embereket nem tekintették bangladesinek. Ebben az időszakban 1947-ben a bangladesi migránsokat indiaiaknak dokumentálták. Az 1947 és 1971 közötti időszakban a bangladesi migránsokat Japánban pakisztániként vagy dél-ázsiaiakként tartották nyilván. A migrációnak több hulláma volt.

(1) Első hullám (1800~1900)

1916-ban Rabindranath Tagore Japánba látogatott (Sarkar, 2007). Azonban úgy tekinthető, hogy Rabindranath Tagore előtt több tíz-száz bengáli tartózkodott Japánban a XIX. század utolsó évtizedeiben és a XX. század első évtizedeiben. Vivekananda (a híres bengáli személyiség) irodalma nyilvánvalóvá tette, hogy sok bengáli élt Japánban ebben az időszakban. A három figyelemre méltó személy, aki Rabindranath óta Japánban tartózkodott, és leírta tapasztalatait, Sureshchandra Bandopadhyay, Manmatha Nath Ghosh és Hariprova Takeda (Das, 2017). Rasbehari Bose bengáli forradalmár, mert 1915-ben politikai menedékjogot kért, ez az esemény nagyon jelentős volt az indiai/ bangladesi függetlenség történetében. Az is figyelemre méltó, hogy részt vett az indiai/bengáli stílusú curry bevezetésében Japánban. Egy másik bengáli forradalmárt, Subhash Chandra Bose-t hívta Japánba. Egy másik bangladesi zseni, Dr. Radhabinod Pal bíró, akit a Szövetséges Hatalom a Távol-Keleti Nemzetközi Katonai Törvényszék egyik bírójává nevezett ki, 1952-ben Japánba látogatott (Sarkar, 2007).

"Sem Vivekananda, sem Tagore nem választotta Japánban való életét". "Helyénvaló megemlíteni ezeknek" "a jeles bengáliaknak a látogatásait, mint a bengáli letelepedés előfutárát" Japánban "amely a szájhagyomány szerint ebben az időszakban kezdődött" (Bhattacharyya, 2018:47). a bengáli régióból Japánba érkező migránsok első hulláma ebben az időszakban, akiket indiai migránsokként azonosítottak, nagyon jelentősek a bengáli régióból érkező migráció szempontjából. Írásos könyveik pozitív képet rajzolnak Japánról és a japánokról, arra ösztönzik őket, hogy Japánba jöjjenek tanulni a szülőföldjük fejlődéséért. A bangladesi migránsok büszkék lehetnek őseikre, akik Japán kultúrájának és történelmének részét képezik, és kötődnek Japánhoz. Ezek a tényezők jelentősek a kölcsönös tisztelet és a kölcsönös bizalom kialakulásához az együttélés érdekében.

(2) Második hullám (1960~1980)

"Az 1960-as évek eleje óta sok bengáli diák tanult Japánban, és Japán és Kelet-Pakisztán (régi nevén Banglades) között régóta folyik technikai csere" (Mahmood, 1994: 513). "Az 1970-1980-as években a bangladesi migránsok mintegy 80%-a Munshiganjából származott" (Mannan, 2014:34). Ez a hullám nagyon fontos volt a bangladesi migránsok számára, mert 1971-től kezdve Japánban bangladesinek számítanak.

Mannan tanulmány megállapította, hogy a része Mr. S, aki a kezdő fő személy, hogy megtartotta a hálózatok Munshiganj emberek. Ő nyitotta meg a Japánba irányuló munkaerő-migráció ajtaját Munshiganj helyi területéről. Figyelemre méltó, hogy az 1970-es és 1980-as évek között a japán bevándorlási és vízumpolitika lazult, és csak repülőtéri beutazásra volt szükség (Mannan, 2014: 35-36).

(3) Harmadik hullám (1980~ 1990)

Az 1980-as években a különböző országokból érkező migránsok hulláma kezdett el Japánba érkezni, őket a japán társadalomban "újonnan érkezetteknek" nevezik (Shin, 2001:266). A kedvezőbb munkalehetőségek és jövedelmek, valamint az eredeti országban tapasztalható rendkívüli munkanélküliség és alulfoglalkoztatottság együttesen arra ösztönözték a fiatal és képzett bangladesieket, hogy idővel Japánba vándoroljanak munkalehetőségért (Mahmood, 1994: 513). Az újonnan érkezett bangladesi migránsoknak két típusa van: dokumentált és nem dokumentált külföldiek. A dokumentált külföldiek közül a legtöbb bangladesi fenntartja a diák, gyakornok, házastárs, állandó lakos vagy hosszú távú tartózkodási engedéllyel rendelkező migrációs státuszt. A papírokkal nem rendelkező bangladesi lakosság két csoportba tartozik: "túlmaradók" és "illegálisan beutazók" (Shin, 2001: 266).

Shin (2001) szerint az 1980-as évek közepén több tényező is hozzájárult a Japánba irányuló migrációhoz. Az első tényező, aközé-keleti olajtermelő országok gyors gazdasági növekedésének lassulása az 1970-es években, valamint az iráni-iraki háború (1980-1988) arra kényszerített sok bangladesi vendégmunkást, hogy a Közel-Keleten kívül keressen munkát. Második tényező, az 1980-as évek közepétől kezdődően Japán "buborékgazdasága". A harmadik tényező, "az 1985-ös Plaza-megállapodás", jelentősen erősödött a japán pénz, és Japán gyorsan vonzóvá vált a bangladesi vendégmunkások számára (Shin, 2001:267).

A munkaerőhiány miatt a japán vállalatok nehezen tudtak munkaerőt felvenni. A bangladesi politikai bizonytalanság és gazdasági bizonytalanság Japán számára kész munkaerőforrást jelentett. A Japánba irányuló bangladesi migráció 1987-1989 között gyorsan növekedett, mivel Japán vízummentességi programja a látogatókra vonatkozó politikát követte. A Japánba irányuló tömeg olyannyira felfelé ívelő volt, hogy a bangladesi migránsok Japánban élő népessége néhány száznál több mint ezerre ugrott mindössze három év alatt (Mahmud, 2013: 6). Rahman és Lian (2010) szerint "valószínű, hogy a bangladesi migránsok száma az 1980-as és 1990-es években meghaladta a 100 ezret" (Rahman és Lian, 2010: 254). A bangladesi migránsok a jelentős mértékű munkanélküliség és az alacsony kereset miatt távoznak Bangladesből. Japánban felfedezik, hogy képességeiknél alacsonyabb, hírhedt "3D" ("Dirty, Dangerous and Demeaning") munkákra szorulnak. Ugyanakkor nagyobb összegű fizetést kaptak, mint amennyit otthon megszerezhetek volna (Sakurai, 2003).

(4) Negyedik hullám (1990~

Rahaman és Lian (2013) szerint "A beutazások száma ezután hirtelen visszaesett, mert a japán kormány 1989. január 15-én a bangladesiek vízummentességének felfüggesztésével igyekezett megállítani az áramlást" (Rahaman és Lian, 2013:42). Az 1990-es időszakban azonban a korlátozott bevándorlási politika és annak

teljesítmény, és a kétoldalú hivatalos kapcsolat hiánya a munkaerő-toborzással kapcsolatban hazájuk, Banglades és a fogadó ország, Japán között, ezért az idő múlásával a diákvízum folyamata szinte ismerős csatornává vált a bangladesi migránsok számára, hogy behatoljanak Japánba (Mahmud, 2014:414).

A buborékgazdaság 1991-es bukása nem vezetett a Bangladesből érkező új bevándorlók számának gyors növekedéséhez. Létrehoztak "migrációs csatornákat", amelyek a Bangladesből Japánba irányuló migrációt motiválták. A bangladesi üzletemberek sikertörténeteinek és Japán munkalehetőségeinek elbeszélésével a bangladesi migránsok fenntartották Japánnak mint lenyűgöző álomcélpontnak a reprezentációját (Shin, 2001:267).

A bangladesi migránsok hosszabb időre kezdtek Japánban letelepedni. Néhányan japán állampolgárokkal kötnek házasságot. Számos más okból a bangladesi migránsok egy része úgy gondolja, hogy tartósan Japánban marad (Shin, 2001: 268). Az utóbbi időben a bangladesiek a külföldiek közül a Japánban élő külföldiek közül a kisebb számban élők közé tartoznak.

4. A bangladesi migránsok vázlata Japánban

A Japánban élő külföldi muszlimok közül a bangladesiek alkotják a második legnagyobb csoportot. Rahman és Lian (2010) megemlíti, hogy "a bangladesi hivatalos statisztikák szerint 1999 és 2008 között 694 migráns ment Japánba dolgozni. A bangladesi központi bank jelentése szerint a Japánból származó bangladesiek 1991 és 2003 között 384,91 millió USD-t utaltak át. Ez az eltérés a nyilvántartott migránsok teljes száma és a Bangladesbe irányuló átutalások beáramlása között arra utal, hogy nagyszámú bangladesi migráns él Japánban, akiket a bangladesi hivatalos statisztikák nem jelentettek" (Rahman és Lian, 2010:259). Azt is állítják, hogy nincsenek pontos adatok a Japánban élő bangladesi tagok számáról és célállomásáról. Mindent egybevetve, Rahman és Lian befogadható adatai és terepmunkája alapján "akár 40 000 bangladesi migráns is lehet, köztük diákok, eltartottak, rendszeres és illegális migránsok, akik Japán különböző részein élnek" (Rahman és Lian, 2010:259).

2016-ban a japán igazságügyi minisztérium 12 022 bangladesi személyt regisztrált külföldiként Japánban (Anamika, 2016). Jelenleg a bangladesi migránsok Japán szinte minden részén megtalálhatók. A legtöbb migráns Tokióban és a környező területeken él. Sokan közülük, különösen az illegális migránsok közül, a munkalehetőség miatt Tokiótól távoli területen élnek.

A Bangladesből Japánba érkező migránsok nagyon fiatalok. Mannan (2014) tanulmánya szerint "több mint 80 százalékuk 30 éves vagy annál fiatalabb, a 25 év alattiak pedig az összes migráns 30 százalékát teszik ki" (Mannan, 2014:34). A Japánban élő bangladesi migránsok a más fogadó országokban élő bangladesiekhez képest "fiatal, jobban képzett és jómódú családok" (Mahmood, 1994:514). A bangladesiek többsége azért vándorolt Japánba, hogy elkerülje a munkanélküliséget és eltartsa családját.

Japánban a bangladesi bevándorlók többnyire mini és közepes méretű vállalatoknál, ipari ágazatokban, az építőiparban és a szolgáltatási ágazatban dolgoznak (Mahmood, 1994: 515). "A bangladesi migránsok Japánban működő vállalkozásai számos típusba sorolhatók: egy tipikus hívókártya-, használtautó-, elektronikai és etnikai magazinokkal foglalkozó vállalkozás.

és tipikus halál élelmiszeripari vállalkozások, éttermek és utazási irodák." (Rahman és Lian, 2010:259). A bangladesi migránsok egy része diák, aki felsőoktatási céllal érkezett ide, más részük pedig képzett szakember. A bangladesi migránsok szinte kizárólag szakképzetlen munkára érkeznek Japánba, és túlnyomórészt férfiak (Vestre, 2011).

5. Megállapítás és vita

A migránsok különböző módon alkalmazkodnak a fogadó ország környezetéhez. Suzuki (2016) megállapítja, hogy a két kontextuális tényező: a migránsok belső tapasztalatai és külső tapasztalatai, amelyek befolyásolhatják a migránsok alkalmazkodását. Kifejti, hogy a különböző kontextuális tényezők meggyőző szerepet játszanak a migránsok alkalmazkodásában, és ily módon a kontextuális tényezők kapcsolatának értelmezése jelentős, mert a migránsok alkalmazkodásában a kontextuális tényezők kölcsönhatásain keresztül válnak láthatóvá a különböző eredmények a kontextuális tényezők kölcsönhatásaiban a sajátos történelmi kontextusban, amely megkülönbözteti az identitásokat az egyik migráncsoporttól a másiktól (Suzuki, 2016: 213).

(1) A bangladesi muszlimok tapasztalatai Japánban

A következő esettanulmányok segítenek megérteni a bangladesi muszlimok migráns életével kapcsolatos tapasztalatokat és helyzetet a befogadó államban, Japánban.

Állami szinten

Ügy: One

"A sok száz nehézség és a sok száz nehézség közepette Japánról fogok beszélni, mert Japánban dolgozó vendégmunkás vagyok. Az egyik legnagyobb probléma a migránsok, akik mindkét országból külföldiek. Ahhoz, hogy japán útlevelet vegyünk fel, el kell hagynunk a bangladesi útlevelet. Japánban ugyanis nincsenek kettős állampolgárságra vonatkozó rendelkezések. Miután mindent elhagytam és felvettem a japán útlevelet, hiába utazom Japánban a japán útlevellemmel lógva, senki sem fogad el japánnak. Amíg a papír japán nyelvű, addig az életem hátralévő részében külföldiként (Gaiigiin) fognak ismerni Japánban".

(Móni, újságíró)

Második eset

Egy ibaraki nő megemlítette, hogy a fia itt született és itt tanult gyermekkorától kezdve, és ő csak a japán nyelvet ismeri folyékonyan, de a tanára azt írta a bizonyítványába, hogy annak ellenére, hogy külföldi, jól teljesített. Nem értette, hogy mit jelentenek: dicsérő megjegyzés vagy sértő megjegyzés. A tanulmány csoportos beszélgetésén részt vevő nők közül néhányan sértőnek és az országban tapasztalható finom rasszizmus megnyilvánulásának tekintették a kérdést.

Az azonosulás a mássá válás folyamata (Kaderli, 2014: 23). A befogadó ország, Japán súlyos különbséget konstruál japán és külföldi között, amely a nemzetiségben gyökerezik. A nyelvi és kulturális asszimiláció nem felel meg az embernek, mint pontos japán állampolgárnak. Suzuki (2009) szerint "a japánok számára a nemzetiség nem egyszerűen a nemzeti hovatartozást jelenti. A japán nyelvben a "faj", az "etnikum" és a "nemzet"

fogalmak

gyakorlatilag megkülönböztethetetlenek, és a faj=etnicitás=nemzetiség=kultúra megfogalmazás alapvető fontosságú a japánok fogalomrendszerében, hogy mi tesz valakit japánná" (Suzuki, 2009: 8). Ez a koncepció nem teszi lehetővé, hogy a bangladesi migránsok a japán állampolgárság megszerzése után "első osztályú" japánnak minősüljenek. Suzuki (2009) szerint Japánban a zainichi jelentése: ideiglenesen Japánban tartózkodik, nagyon fontos kifejezés a migránsok számára. Japánban, ha valaki egész életében él, akkor külföldiek (Gaiijin), figyelembe véve a tény a szervezeti szűklátókörűség a nemzet és a japán társadalom által (Suzuki, 2009:3).

Egy másik tény, hogy ha a bangladesi muszlim migránsok választása az integráció, de Takeuchi és Faruk (2013) azzal érvel, hogy a nemzeti szintű szervezetek hiánya, amelyek az új migránsok befogadó társadalomba való integrálását tervezik, és az állam interakcióját a migráns csoportokkal korlátozzák a bevándorlási és honosítási folyamat jelenlegi intézményi törvényei Japánban (Takeuchi és Faruk, 2013:2). Takeuchi és Faruk (2013) szerint a bangladesiek elbuknak az integráció intézményi tényezőinek tesztjén, mert a japán nyelvtudás hiánya miatt az első generációs bangladesi migránsok, nem rendelkeznek közvetlen vagy közvetett hanggal nagyrészt ki vannak zárva a politikai dinamikából Japánban, és nincs hozzáférésük a hazai intézményekhez is (Takeuchi és Faruk,2013).

Társadalmi szinten

A terepmunka számos válaszadója azt mondta,

"A japánok csak a mi munkánkat szeretik. Mi itt csak munkások vagyunk. Nem érdekli őket a kultúránk, a vallásunk vagy bármi más, ha azok nem zavarják a munkát vagy őket."

Takeuchi és Faruk (2013) szerint "a bangladesi és muszlim közösségek elszigeteltségét "a Japánban tapasztalható kulturális stigmáknak tulajdonítják, amelyek a nihonjinron formájában nyilvánulnak meg", ami szó szerint azt jelenti, hogy a japánok elmélete "a közös vér, kultúra és nyelv egyediségére és homogenitására helyezi a hangsúlyt", és jelzi a "japán identitás és nacionalizmusok koncepcióját" (Sugimoto, 1997: 2-4), ez foglalkozik nikkeijin másképp, mint a kínaiak, akik másképp viselkednek, mint a dél-ázsiaiak közé tartoznak a bangladesiek és a muszlimok" (Takeuchi és Faruk, 2013:10). Chung szerint "a multikulturalizmus, az együttélés csak szép szavak, amelyek nem tükrözik a legtöbb új bevándorló számára" (Chung, 2010:158) Japánban.

"Ez a bináris logika a faji alapú japán nemzeti identitás felépítésében nemcsak a japánok és a zainichi koreaiak pszichológiájára van jelentős hatással, hanem társadalmi identitásukat is formálja" (Suzuki, 2009:10). Japánban a bangladesi migránsok esete leírhatja azt a valóságot, hogy a japánok identitását elsősorban a "homogenitás" fogalma befolyásolja, amelyet a "japán vérvonal, nyelv és kultúra" alkot, "a három elem hiánya" miatt nem tudnak teljesen behatolni a japán társadalomba (Moorehead, 2012). Ezt a gyakorlatot vizsgálva kiderül, hogy a bangladesiek látható kisebbség és láthatatlan közösség, de elszigeteltek a japán többségi társadalomtól, és a bangladesi közösség számára engedélyezett pozíció rendkívül korlátozott. Legtöbbjük csak munkásként tartózkodhat Japánban.

Suzuki azonban megemlíti, hogy a japán állami doktrína az asszimiláció (Suzuki, 2009). A bangladesi, tökéletes társadalmi alkalmazkodás egy másik módja annak, hogy azt mondják, hogy az asszimiláció a japán társadalom nagyon nehéz, mert a megjelenés és az etnikai megkülönböztetés a domináns csoporttól, ez a valószínűtlenség lehet, hogy a bangladesi muszlim migránsok alkalmazkodás a japán társadalomhoz akkulturáció nélkül. Az integrációs folyamatot akklimatizációnak neveztem.

Etnikai-közösségi szintek: Két közösségben élve

A következő eset a résztvevőnek a személyes élet- és közösségi valósággal kapcsolatos megjegyzése, amely segíthet az etnikai és közösségi szintű élet megvalósításában.

Harmadik eset

"Nagyon szeretem az életemet Japánban. Rokonok nélkül, minden bangladesi dolgot megtalálunk itt. Vannak közösségeink. Soha nem éreztem, hogy külföldön vagyok. Nagyon sok jó dolog van, szeretem Japán kényelmét és biztonságát. Élvezem az életemet Tokióban, van bangladesi élelmiszerbolt, ahol fűszereket, lencsét, snackeket, zöld zöldségeket, bangladesi halakat, halal húst és még más bangladesi, indiai és nemzetközi árukat is árulnak. Minden jelentősen alacsony áron. Japánban nyelvi problémáink vannak, ezért mi bangladesiek segítünk egymásnak. Az a jó, hogy sok bangladesi van együtt, mert így könnyű találkozni. Minden fesztivált együtt ünnepelek, egy csarnokot bérelünk, mert a közösségünk olyan nagy. A házukhoz nagyon közel van egy bangladesi mecset, és van egy bangladesi nemzetközi iskola a gyerekeknek, ahol négy nyelven (bengáli, angol, japán és arab) tanulnak".

(Walilul Islam, üzletember, Tokió)

Japánban Tokióban él a legtöbb bangladesi. Tokióban mindenütt bangladesi éttermet, élelmiszerboltokat, butikokat, ruhákat, arany ékszereket és egyéb árukat lehet látni. Sok bangladesi migráns azért részesíti előnyben ezeket a szolgáltatásokat, mert ugyanazt a nyelvet beszélik, hasonló migrációs tapasztalatokat osztanak meg, és a lakhatással, egészségügyi ellátással és munkával kapcsolatos információk és javaslatok nyújtásával. E közösség fő motivációja abban rejlik, hogy "van egyfajta otthonérzet" (Tanjeem, 2012:82). Számos bengáli hetilap, negyedéves, havilap jelenik meg online és nyomtatott formában Japánból.

Az iszlámra mint az egyedi bangladesi közösség kialakításának egyik elemére vonatkozó hit, azonban krónikus konfliktus van az iszlám jellegével kapcsolatban a bangladesi kultúrában (McCarthy, Seenarine és Ashar, 1996:21).

A 40 éves nő elmagyarázta,

"Büszke a vallási identitására, de hangsúlyozza, hogy nem konzervatív, mert a bangladesi bengáli kultúra is része az identitásának, és nem visel hidzsábot. Japánban soha nem szembesült semmilyen megkülönböztetéssel vallási identitása miatt. Úgy érzi, hogy a bangladesi bengáli család és az iszlám családi értékei nem különböznek egymástól."

A 40 éves tokiói férfi így jellemezte,

"Japánban a vallás az első. Ha nem próbáljuk megőrizni a vallási kultúránkat, a gyermekeink is elhanyagolják ezt a

részét a

személyazonosság. Ha nem tanulnak a vallásról, elveszettnek fogják érezni magukat, mert itt minden nyugatias és világias. Japánban nagyon sok jó dolog van, és nekünk a jó dolgokat kell megtanulnunk, és figyelmen kívül hagynunk a rosszat."

Japánban a tanulmányban részt vevő válaszadók többsége a vallást a kultúra szerves részének tekinti, de a bangladesi kultúrát nem csak iszlámként értelmezik. A bangladesi migránsok muszlim identitásuk miatt a japán muszlim közösség tagjai is. A japán muszlim közösséghez számos különböző országból származó muszlimok is tartoznak, az iszlám gondolkodás különböző szektái, iskolái között oszlanak meg. A vallásuk tanítását alkalmazó vallási közösség létezése nemcsak fontos, hanem elengedhetetlen, mecseteket alapítanak (Nough, 2001). A mecset több mint imahely, mindenhol központi szerepet játszik a muszlim közösségek életében. A legtöbb bangladesi család a mecsetbe küldi gyermekeit, hogy megtanulják a Koránt és az arab nyelvet. Japánban a bangladesi halál üzletek továbbra is megismerhetőek, a bangladesiak tulajdonában lévő üzletek a környékekre összpontosítanak, ahol a muszlim migránsok az iszlám kulturális javakat vásárolnak (Takeuchi és Faruk, 2013).

A terepmunkám során megállapítottam, hogy a bangladesi migránsok két közösségben élnek, mert amikor a bangladesi közösséggel szocializálódnak, ahol nem csak bangladesi muszlimok vannak, hanem bangladesi hindu, bangladesi buddhista, bangladesi keresztény és bangladesi chakma és egy másik etnikum, mert Banglades egy multikulturális és sokvallású ország. Például a bangladesi hinduk a bangladesi migránsok közösségében csak egy közösségben élnek, mert az eredeti bangladesi hindu utat követik, nem olvadnak be az indiai hindu közösségbe. Puja ünnepüket csak bangladesi emberekkel együtt ünneplik.

A bangladesi muszlim bevándorlók Japánban muszlim emberekkel is szocializálódnak. A muszlim közösségben annyi nemzetiség, annyi kultúra és annyi nyelv van. Az iszlám hit az identitásuk egyik része, amely a japán muszlim közösséghez tartozik. A bangladesi muszlimok mindkét japán közösséggel együtt ünneplik az Iftar partikat, az Eid partikat.

(2) Elszámolási folyamat

Modus vivendi struktúra- az otthonteremtés otthonról otthonra

A tanulmány megállapította, hogy a Japánban élő bangladesi muszlim migránsok nem etnikai enklávékban élnek, és az anyaország kultúrájának megtartása túlélési stratégia a bangladesi muszlimok számára, hogy gazdaságilag sikeresek legyenek Japánban, ezért "megpróbálnak szoros szövésű közösségeket létrehozni és modus vivendi struktúrában működni" (Takeuchi és Faruk, 2013:14).

Jones (2016) szerint a "modus vivendi" kifejezés szó szerint "életmódként" fordítható, nemrégiben ~~dan~~ népességgel való együttélés módját írja le, amelynek kultúrája, érdeke, hite, meggyőződése, értéke, ideológiája, identitása, hite és etnikai hovatartozása eltérő, könnyen modus vivendi a legtöbbször olyan megállapodásként várható, amely elismeri és biztosítja a különbséget (Jones, 2016:444).

Jones (2016) leír egy olyan alkalmazkodási módot, amellyel sok különbözőség foglalkozott vagy fejlesztett ki, amely lehetővé teszi számukra a békés együttélést és a békés együttélést lehetővé tevő sajátos környezetükben, egy másik módja annak, hogy

mondjuk, a modus vivendi a megértés, az alkalmazkodás és a megegyezés lesz (Jones, 2016:444).

A kutatásban résztvevők többsége azt mondta,

"Tény, hogy Japán más kultúra, és mi tudunk róla, és most már sok létesítményünk van. A japánok jobban ismerik az iszlámot és a muszlimokat, mint korábban. Ha összehasonlítjuk a korábbiakat, a helyzet valóban fejlődik. A japánokat nem érdekli a vallás. Fontos itt, hogy honnan jöttök? Mi soha nem szembesültünk diszkriminációval a vallási identitásunk miatt. Japánban sokkal aktívabbak vagyunk a vallási kultúránkkal kapcsolatban. Most már könnyen találunk halál ételeket, de a probléma az imaidővel van. De a bangladesiek nem nagyon érdeklik őket, mert azt gondolják, hogy mi vagyunk a legszegényebbek, és azért jöttünk ide, hogy dolgozzunk."

Az egyik válaszadó azt mondta,

"Japán nagyon konzervatív ország. Nem lehet könnyen behatolni ebbe a társadalomba, vagy azt mondom, hogy 'soha' nem lehet bejutni a magánszférájukba. A kínaiak és a koreaiak régóta élnek, nagyon hasonló szempontok alapján, de nekik is nehéz belépni ebbe a társadalomba. A japánok egyedülállóak, de nagyon kedves és harmonikus emberek. Soha nem mondanak nemet, és kerülik, hogy megbántsák az embereket. Számunkra nagyon nehéz megérteni őket."

A résztvevők többsége azt mondta,

"Japán egy olyan ország, ahol biztonságban lehet élni. Itt garantált a természetes halál. Minden közforgalmú jármű meghatározott helyekről indulhat, és a megfelelő időben érkezik az állomásra. A japánok nagyon kedvesek. Otthonunknak érezzük Japánt."

Egy 40 éves férfi említi,

"A szociális biztonság a fő vonzerő számunkra, akik képzettek és magasan képzettek vagyunk. Sok országban éltem már, de a japán emberek nagyon udvariasak."

Sala (2015) rámutat, hogy "a béke, a béke célja és a békében élés" a fokozatosan elfogadott megértés, az identitás érzékelése és a megosztó cselekvés egy jól kondicionált és békés megállapodás rögzítésére szolgál. Valóban, az emberek értékelik, a békés együttélés, a modus vivendi összeállítása (Sala, 2015:178).

A tanulmány megállapította, hogy a bangladesi migránsok saját, elszigetelt világukat élik, de ez harmonikus és békés. A bangladesi muszlim migránsok nem alkotnak gettót az országon belül Japánban, együtt élnek a japánokkal, a muszlimokkal és más migráncsoportokkal, jó kapcsolatot alakítanak ki velük, megértik a különbségeket és megtalálják a lehetőségeket, felépítettek egy modus vivendi struktúrát a békés együttéléshez.

Multikulturális szimbiózis létrehozása: bangladesi muszlim migránsok megküzdési és túlélési stratégiái Japánban

A társadalmi integráció a szocializáción keresztül valósul meg (Alpteken, 2014:58). Putnam (2007) három szocializációs elméletet említ, az egyik a kontaktuselmélet, amely szerint a több kommunikáció a különböző etnikai és faji háttérű emberekkel csökkenti az etnocentrikus érzelmeket, és ösztönzi a csoporton kívüli bizalmat és kölcsönös megértést, valamint a társadalmi kapcsolatok áthidalását (Putnam, 2007: 141-142), a második a

konfliktuselmélet azt sugallja, hogy a sokszínűség növeli a csoporton belüli/csoporton kívüli különbségeket, és hangsúlyozza a csoporton belüli szolidaritást és a fejlődő etnocentrikus érzelmeket, a harmadik pedig a szűkítő elmélet.

hogy a sokféleség csökkenti mind a kötő és áthidaló társadalmi kapcsolatokat, mind a csoporton belüli és kívüli kölcsönös megértést (Putnam, 2007: 144). Az Amerikában gyűjtött szomszédságok, közösségek és helyi egyesületek kísérleti adataira alapozva Putnam (2007) azt állítja, hogy a különbözőség és a társadalmi kapcsolat negatívan kapcsolódik, ami pontosan befolyásolja különösen a kisebbségi csoportokat, mint a bangladesiek, etnikai enklávákat növesztenek (.Putnam, 2017 idézi Akter, 2013: 38). Putnam (2010) azt állítja "Obama kora" című könyvében, hogy a multikulturális helyzet mínuszos eredményt hoz a kollektív kapcsolatokra, ami befolyásolja a közösségi kötődést az USA-ban és az Egyesült Királyságban (Putnam, 2010, idézi Akter, 2013: 40), megfigyelte, hogy a faji egyenlőtlenségek, a lakóhelyi szegregáció mindkét országban, azonban az Egyesült Királyságban a bangladesi migránsok a leghátrányosabb etnikai csoport jelentősen a muszlim identitásuk miatt (Putnam 2010, idézi Akter, 2013:39).

Japánban a tanulmány megállapította, hogy a bangladesi muszlim migránsok elkerülik a lakóhelyi szegregációt, találkoznak japánokkal és más migránsokkal, és szimbiózis-kapcsolatokat alakítanak ki (a kölcsönös előnyök érdekében való együttélés, mint kölcsönös függőségi viszony) a szomszédság, a munkahelyek, az üzleti célok, az iskola, valamint a közös vallás és a kulturális, etnikai identitás alapján. Ezeket a multikulturális szimbiózis-kapcsolatokat (különböző kultúrák, etnikumok és identitások együttélése kölcsönös tekintettel, kölcsönös tisztelettel a kölcsönös előnyökért, mint kölcsönös egymásrautaltsági kapcsolat) alakítják ki az idegen országban való megküzdési és túlélési stratégiáikhoz. Azt állítom, hogy ez a társadalmi integráció saját útja, hogy társadalmi-gazdasági szempontból sikeressé váljanak Japánban. A következő táblázat a bangladesi muszlimok, a helyi polgárok és más migráns közösségek közötti szimbiózis kapcsolatokat mutatta be. Forrás: interjú, felmérés, csoportos megbeszélés és megfigyelés.

Asztal: Szimbiózis a bangladesiek, a helyi polgárok és más etnikai közösségek között.

Szimbiózis	Mindennapi valóság és tapasztalatok	A résztvevők a kapcsolatok	Túlélési technikák
Környék	Kapcsolódás a kortárs térhez, barátság, gyermekek iskolája	japán bangladesi dél-ázsiaiak és Muszlimok	a konfliktusok megelőzése érdekében, Az integráció módjának megtalálása
Ismerős iszlám hitek (a "muszlim" kialakulása) testvériség")	Ugyanazok a nézetek a "halal és haram" (áldott/törvényes és tisztátalan/tabu a muszlim szokások szerint) és a vallási kötelesség más muszlimok felé, a szokásos tettek, istentisztelet, ételek, fesztiválok	Multi-kulturális, Többnemzetiségű emberek	A diszkrimináció elkerülése, a társadalom elszigeteltségének megakadályozása
Munkatársak	Közös munkakörnyezet, tapasztalat	Japán, bangladesi, brazil, kínai, koreai, dél-ázsiai, afrikai, indonéz, Malajziai	Jövedelmük eredetének rögzítése A jelennel való gazdálkodás a fogadó ország szervezeti felépítése.

Nemzetközi iskola	Az angol nyelvtanulás célja a gyermekek számára	Multikulturális , multinacionális	A globalizációval való megbirkózás
-------------------	---	-----------------------------------	------------------------------------

Japán iskola, japán nyelviskola	Ajapán nyelvtanulás célja	Japán, Multination	Az integráció módjának megtalálása
Üzleti partnerség	Közös munkakörnyezeti tapasztalatok	Dél-ázsiai, muszlim, bangladesi, japán, afrikai	A társadalmi mobilitás integrációs rendszerének keresése
Közösségi tevékenységek	Közös érdek	bangladesi, bengáli, muszlim és japán	A haza gyökereinek megőrzése és a jó kapcsolat fenntartása a harmónia érdekében A szigetszerűség megelőzése
University of Japan és szakiskola	Célvizsgálat	Japán, Multinacionális emberek	A társadalmi mobilitás integrációs rendszerének keresése

Például Hassan, a Sera Halal food, Tsukuba tulajdonosa kijelentette, hogy,

"Azért választottam ezt a helyet az üzletemnek, mert az üzleti célcsoportom nem csak bangladesi, hanem általában véve muszlim és dél-ázsiai. Ezt a helyet brazil és Fülöp-szigeteki enklávé veszi körül. A közvetlenül mellettem lévő üzlet etnikai és nemzetközi zöldségeket és gyümölcsöket árul, ahová multikulturális és multinacionális migránsok járnak vásárolni, ami az embereket arra irányítja, hogy az én üzletembe is eljőjenek."

A Japánban élő bangladesi bevándorló üzletemberek új és eredeti technikákat fogadnak el az üzleti és piaci terjeszkedés javítására, a Japánban élő bangladesi bevándorlók üzletemberei transzkulturális és multikulturális szempontok szerint működnek (Rahman és Lian, 2010: 272). A tanulmány megállapította, hogy a bangladesi vállalkozók a multikulturális szimbiózis kapcsolatok főszereplői. A három "I"-vel - integráció, interakció és innováció - kell foglalkozniuk, és a saját közösségükkel, a helyi polgárokkal és a multikulturális emberekkel való kapcsolat világában boldogulnak.

Móni, közösségi vezető, Tokióban azt mondta,

"Egy maroknyi ember nélkül a második generáció kezd hozzászokni a japán nyelvtanuláshoz és ahhoz, hogy japánul fejezze ki érzéseit. Azok, akiknek azt mondják, hogy angolul tanulnak, hozzászoknak a japán nyelvhez és az angol társalgáshoz is."

Ullah (2012) megemlíti, hogy a migránsok mindig elfogadják a fogadó országok technikáit, mint egy folyamatot, hogy hasznot, esélyt és részt vegyenek a helyi polgárokkal és más migránsokkal a munkaerőpiacon (Ullah, 2012: 168). Ismeri a japán és angol jobban megkönnyíti a kommunikációt hatékony interakció és szimbiózis kapcsolatok között a fogadó társadalom és a multinacionális népek, megy a japán nyelviskola, nemzetközi iskola, és a japán egyetemen azt jelenti, következésképpen, a szándékuk, hogy integráció a kultúrába a

befogadó országba

talán a tulajdonságaik és jövedelmük fejlesztése érdekében.

A Tsukuba Közösség nőtagjai,

"A japán mecset nagyon különbözik a bangladesitől. Itt multinacionális és multikulturális emberekkel imádkozunk. Mindannyian muszlimok vagyunk, és ugyanazok a tapasztalataink. A ramadán Iftar-partiján minden héten különböző országok különböző ételeit ehetjük. Ez egy igazán kellemes és barátságos érzés, és a különböző kultúrák megismerését eredményezi."

A japán iszlám egy összetett mozaik, amelyben az emberek osztály, szekta, klán, kaszt, ideológia, vallásossági szintek, etnikai-nemzeti és kulturális vonalak szerint oszlanak meg, és ezek nagyon új tapasztalatok a bangladesi bevándorlók számára. A bangladesi lakosság ugyanis vallásilag homogén közösség. Van egyfajta komfortérzetük, mert megértik egymást, hasonló vallási meggyőződéssel rendelkeznek, és van egyfajta kötődésük. Ez a "muszlim" társadalmi identitás összeköti a különböző kulturális és különböző nemzeteket egy széles körű japán muszlim közösség keretében.

(3) A bangladesi muszlim közösség identitáskonstrukciója Japánban

Mashira (2013) azt állítja, hogy a multikulturalizmus a diaszpóra kialakulásának helyei, a kulturális és vallási környezet különbözősége miatt az identitás felfedezése nehéz kapcsolatot mutat bármely kultúrával. A valóság az, hogy az "eredeti gyökerek" felfedezése mind a migránsok, mind a következő generációjuk számára fontos, hogy jobb sorsot teremtsenek (Mashira, 2013). A múltbeli eseményekre hivatkozva a diaszpórának három aspektusa van: "alapvető, hagyományos és modern". A diaszpóra korábbi koncepciója leginkább a kényszmigrációra összpontosított, a jelenlegi koncepció szerint a "diaszpóra" kifejezés a migráció bármely típusára vonatkozik. (Morad, Haque és Alam, 2014)

A bangladesi migránsok Japánban történő migrációjának oka

A történelem során a migráció jelentős téma volt. Mashira (2013) megemlíti, hogy a migráció okai változatosak, valójában éghajlati, társadalmi, vallási, kulturális és pénzügyi tényezők voltak jelentősek, és a migráció közös célja a jövőbeli várakozások növelése volt a munka és az oktatás révén (Marshia, 2013:13). A tanulmányban a bangladesi migránsok Japánban való szétszóródásának oka a munka, a jó lehetőség, a jobb élet és az oktatás miatt elsősorban gazdasági okok. Például (harmadik eset)

Harmadik eset

"Tuhin informatika szakos hallgató volt, amíg Bangladesben volt. Japánba jött, hogy egy szállodában dolgozzon séfként a megélhetést biztosító munkavállalási vízummal. Most itt dolgozik egy nagyvállalatnál. Jelenleg dolgozik, és a bért, amit napszámosként kap, hazájában még egy hónap alatt sem tudná megkapni. Tuhin nagyon örül ennek a dolognak."

(Tuhin, munkás. Tokió)

Mahmud (2014) tanulmánya azt mutatja, hogy a bangladesi másodosztályú társadalmi csoport, amely a felső és a munkásosztály között helyezkedik el, arra ösztönzi fiait, hogy vándoroljanak a tengerentúlra. Az ilyen típusú

migránsok rosszabb minőségű munkákban folytatták,

bár a pénz átutalásával segítik a háztartásukat. A fiatal vendégmunkások tudatára ébredtek annak, hogy az elkövetkezendő társadalmi helyzetük elsősorban a személyes támogatásukra, nem pedig a családi állapotukra fog épülni, és az átutalásokat gazdag tőkeként kezdték el felismerni, amellyel jövőbeli életüket építhetik (Mahmud, 2014).

A Japánban élő bangladesi fiatal migránsok elmondták,

"Azért jöttünk Japánba, hogy pénzt keressünk, nem jó ezt hallani, de ez az igazság és egy másik valóság, hogy a mi felelősségünk, hogy pénzt küldjünk a családnknak. Nem tudják, hogy mit csinálunk Japánban. Azt hiszik, hogy jó munkát végzünk Japánban. Minden bangladesi tudja, hogy Japán egy gazdag ország, a családnk, a rokonaink, sőt a szomszédaink is azt hiszik, hogy sok pénzt keresünk Japánban. Ha nem utalunk pénzt, a családtagjaim, rokonaim és szomszédaim azt kezdik mondani, hogy nem vagyunk jó fiúk".

Cohen (2008) szerint a diaszpóra a tengerentúli munkahely felfedezésével épülhet fel (Cohen, 2008:61). A bangladesi migránsok migrációs története Japánban és az interjúból megállapítható, hogy a bangladesi muszlim migránsok Japánban, a fogadó országba vándoroltak hazájukból a munka, jelentősen, pénzügyi motivációk és egy felsőbb minőségű megélhetés miatt. A bangladesi középosztály kis része Japánba vándorolt, hogy a legjobb tulajdonságokat tanulmányozza. Ez a tanulmány megállapítja, hogy a bangladesi muszlimok Japánban az önkéntes migráció csoportját alkotják.

Kapcsolat a hazával

A "hazával való kapcsolat" a diaszpóra kialakulásának alapvető mércéje (Murad, Haque és Alam, 2014). A tanulmány résztvevőjének mondása, a szerző megfigyelése alapján egyértelmű, hogy a Japánban élő bangladesi migránsok számos kötődést tartanak fenn hazájukkal, kultúrájukkal, háztartásukkal és családjukkal. A közösség tagjai erős köteleket tartanak fenn Bangladeshez látogatás, pénzügyi átutalások, kulturális kapcsolatok, üzleti és politikai kapcsolatok révén.

Moni, a tokiói közösségi vezető azt mondta,

"Amikor a nehezen megkeresett pénzünk valamilyen formáját küldjük a családnknak, az a világ legjobb pillanatának tűnik."

Ruksana, 39 éves nő, Tochigi, a fókuszcsoporthoz tartozó beszélgetés során kifejtette,

"Mindig felhívjuk a családot, rokonaimat és barátaimat. A családdal és rokonokkal való kapcsolat és kapcsolat fenntartása a mi értékünk. Ha ezt nem tartom fenn, a következő generációnk elfelejtje ezt az értéket".

Mahmud (2014) leírja, hogy a családnak való pénzküldés bangladesi családi hagyomány, és ez a hagyomány a fiú felelőssége is. A bangladesi fiúk látták, hogy "apjuk a nagyszülőkre, fiatalabb nagybácsikra és nagynénikre költ", és elvárják, hogy "fiaik is ugyanezt tegyék, ha látják, hogy követik a hagyományt" (Mahmud, 2014: 419).

50 éves anya azt mondja,

"Tizenegy tagú családom van, és együtt élünk Tokióban. Boldogan élünk itt, így nem érezzük úgy, hogy egy idegen országban élünk. Nagy üzletünk van. Minden évben mindannyian Bangladesbe utazunk."

Elektronikusan elérhető a következő címen:

<https://ssrn.com/abstract=3359698>

A 30+ éves Rojina menyé elmondja,

"A vallási kultúrámat a bangladesi kultúrámmal együtt szeretném átadni a gyermekeimnek, mert a bangladesi iszlám kultúra az én gyökereim, és a gyermekeim gyökere is, valamint az őseim kultúrája."

A lánya 40+ magyarázza,

"Mi egy közös családban élünk, a rokonok, a családtagok mind Japánban élnek, és egy nagy család. Mindent megteszünk a bangladesi kultúránkból, különösen a bangladesi iszlám kultúrára helyezve a hangsúlyt. A következő generációnk követni fog minket, hogy lássa a gyakorlatainkat."

Az egyéni vélemények leírásából az derül ki, hogy Japánban a bangladesi bevándorlók fenntartják a bangladesi bengáli iszlám kultúrát. Fenntartják a kapcsolatot a következő generációk és a bangladesi háztartás között.

Folytatódik a megkülönböztető identitás Japánban

Ebben az esetben a tanulmányban leírt fogalmak az elméleti keretrendszer, a migráció történelmi kontextusa, a belső tényezők, a múltbeli tapasztalatok (származási kultúra, értékek, vallás, család), a külső tényezők, a jelenlegi alkalmazkodási tapasztalatok (A befogadó országba való beilleszkedés módja azt jelenti, hogy a migránsokat hogyan fogadják el a fogadó országban a három különböző tényező: az állam, a társadalom és az etnikai közösség) és a túlélési stratégia mind segít fenntartani a bangladesi migránsok megkülönböztető identitását Japánban. Két közösséget (bangladesi közösség és muszlim közösség), hagyományt, kultúrát, társadalmat és történelmet tartanak fenn megkülönböztető identitásuk megőrzése érdekében. Japánban a bengáli hagyományt a "Tokyo Shaheed Minar", az Ikebukuro West Exit Parkban épített "emlékmű" jelképe mutatja, ahol a Japán Bangladesi Társaság minden év áprilisában Boishaki Melát (a bengáli újév) és Curry Fesztivált szervez Japánban.

Japánban a bangladesi migránsok erős kötődések az étel, a nyelv, a ruha, a bengáli magazin és más kulturális tárgyak között. Ők ünneplik a fesztiválok kapcsolódhatnak a történelem a származási országuk, és az etnikai kultúra.

Sarmin, 46 éves, Tochigi, leírta tapasztalatait,

"Egy bento (étel) boltban dolgozom, ahol sok kínai és koreai dolgozik, és mindig megkérdezik, miért viselek minden nap hagyományos bangladesi ruhát. Ők szégyellik, hogy a hagyományos ruhájukat viselik, én viszont büszke vagyok a kultúrára. Soha nem éreztem így"

Mahaboob, 50+ éves, Ibaraki mondja,

"A gyermekeim itt születtek, de bangladesi ételeket ehetnek. Nálunk többnyire bangladesi ételeket eszünk, de időnként japán és más multikulturális ételeket is".

A Tsukuba közösség férfiai,

"A bangladesi buliban nincs bangladesi étel, ezt nem tudjuk elképzelni. A bangladesi parti színes ruhákat, ékszereket, virágokat jelent, az asztalok tele vannak bangladesi finom ételekkel, sokféle édességgel és forró édes cha-val (királyi tejes tea), Adda-val (laza és könnyed beszélgetés bengáliak között)."

A Japánban élő bangladesi bevándorlók számtalan erőfeszítést tesznek azért, hogy a következő generáció megértse kultúrájukat és nyelvüket. A bangladesi hagyományokhoz való kapcsolódás és a hagyományok megőrzésére tett kísérletek meglehetősen gyakoriak Japánban.

A bangladesi migránsok vallási identitásának és hagyományainak képviselője érdekében mecseteket hoztak létre más muszlimokkal együtt. Iftár-összejöveteleket szerveztek különböző csoportokkal és kulturális közösségekkel, hogy kapcsolatot teremtsenek a multikulturális Japánban. A bangladesi muszlimok sokszor szerveznek sajátos istentiszteleti összejöveteleket a lakásaikban, hogy a háztartás tagjainak születése és halála alkalmából, valamint az új otthon vásárlása és a kereskedelem után hálaadás szertartását végezzék. A terepmunka során a szerző megállapította, hogy sok otthonban van imaterem, némelyikben japán stílusú (tatami). A Japánban élő bangladesi muszlim migránsok résztvevői úgy vélik, hogy identitásuk erőteljesen kapcsolódik etnikai hagyományaikhoz, az iszlám értékekhez, hazájuk nemzeti kultúrájához és a fogadó ország jelenlegi tapasztalataihoz, a három világ összekapcsolódásán élnek, mivel bangladesi muszlimok Japánban. A terepmunka alapján a szerző megfigyelte, hogy a 3C elmélet (a migráció oka, a szülőfölddel való kapcsolat és a megkülönböztető identitás folytatása) szerint a bangladesi muszlim migránsok diaszpórákat alakítanak ki Japánban.

Következtetés

Maga a migrációs folyamat egy szimbiózis folyamat, mivel a fogadó nemzetnek szüksége van munkaerőre, ezért az ilyen migránsok azért vannak itt, hogy kielégítsék a keresletet. A Japánban élő bangladesi muszlimok különböznek a japánoktól. A bevándorlási és honosítási rendszer jelenlegi intézményi szabályai miatt Japánban korlátozott a párbeszéd a migráns csoportokkal, és Japánban nincsenek olyan nemzeti szintű intézmények, amelyek megpróbálják integrálni az újonnan érkező migránsokat a befogadó társadalomba. Ilyen helyzetben, ami az identitáskonstrukció különböző modelljeit eredményezi. A Japánban élő bangladesi muszlimok számára a "tökéletes" társadalmi alkalmazkodás szinte lehetetlen. Ez a valószínűtlenség szükségszerűen két technikára befolyásolja a szelekciójukat. Először is, az integráció a származási kultúrájuk megtartásával. A bangladesi muszlim csoport megpróbál létrehozni szoros kötésű autonóm közösségek működnek egy modus vivendi struktúra (egy olyan alkalmazkodás, amely támogatja a személyek, társadalmak és közösségek működnek egymással békében, bár különbözőek, hogy megkerüli a nehézségeket), amely segít nekik, hogy megtartsák a származási kultúra identitás, és a bangladesi szövetségek (szimbiózis kapcsolat) a helyi polgárok és más migráns csoportok kifejlesztett üzleti és lehetőségeket a társadalmi-gazdasági siker, ~~hgy~~ hívom multikulturális szimbiózis mindkettőben hatékony túlélési stratégia. Az identitás megőrzésének figyelembevételével, tetteik a Japánban megnyilvánult elkötelezettségüket, hogy megtartsák bangladesi bengáli identitásukat és muszlim identitásukat nemzeti, kulturális, vallási eseményeik és fesztiváljaik megjelenítésével. Tetteik azt mutatják, hogy a Japánban élő bangladesi migránsok diaszpóráként működnek. Mindent átgondolva érthető, hogy a diaszpóraidentitás a migráció kifejezéssel függ össze, amely az emberek nemzetek közötti letelepedését jelzi, és a szó magában foglalja mind a

fogadó országban való létezésüket, mind a befogadó országban szerzett tapasztalataikat.

akik bangladesi és más országok állampolgárai, mivel bangladesi muszlimok, akik Japánban élnek. Az egész letelepedési folyamatukat akklimatizációnak neveztem el.

A Japánban élő bangladesi muszlimok "élettapasztalatairól" szóló tanulmány szerint a közösség nem nagy, de sok új tapasztalatot, válságot és konfliktust szenvednek keresztül. Az a tény, hogy még mindig egy olyan úton vannak, amelyet a szülőföldjükről indulnak, hogy új otthonukban éljenek globális vallásukkal, az iszlámmal, amely három világ összekapcsolódásán él.

Bár ez a tanulmány csak a Japánban élő bangladesi muszlim csoportot vizsgálta, a bangladesi közösség egészének teljes megértéséhez szükséges egy másik bangladesi eredetű vallási csoport megélt tapasztalatainak vizsgálata is.

Hivatkozások

- Akiko, O. és Stephen M.S., (2003), Identity narratives of Muslim foreign workers in Japan, *Journal of Community & Applied Social Psychology* vol. 13. kötet.
- Akter, S., (2013), Social Networks of British- Bangladeshi Young Women, A Doctor of Philosophy fokozat megszerzéséhez benyújtott dolgozat, School of Social Sciences, Brunel University
- Akashi, J., (2014), A japán bevándorlási politika új szempontjai: a népességfogyás nyitja-e az ajtókat? , *Kortárs Japán* 2014; 26(2): 175-196 Open Access
- Alptekin, Y., M., (2014), Meskhetian Turks in Fourth Land: Identity and Socio-economic Integration into American Society, *Journal of Identity and Migrants studies*, 8. kötet, 1. szám, 2014.
- Anjum, S., (2014), A brit muszlimok identitása, integrációja és jóléte: A Discourse Analysis, PhD disszertáció, Edinburgh-i Egyetem.
- Anamika, S., (2016), Multikulturális szimbiózis és diaszpóraidentitás: Összefoglaló előadás a JAMPS 2016 éves konferenciájának nemzetközi ülészakára (Tsukubai Egyetem).
- Bakar, O., (2001), Kulturális szimbiózis és a vallás szerepe a mai világban: An Islamic Perspective, *KATHA-The Official journal of the Centre for Civilizational Dialogue*, 4. kötet.
- Berry, W., J., (1997), Bevándorlás, akkulturáció és alkalmazkodás, *Alkalmazott pszichológia: An International Review*, 1997. 46(1), Queen's University, Ontario, Kanada.
- Brubaker, R., (2005), The 'Diaspora' diaspora, *Ethnic and Racial Studies*, 28(1), 1-19.
- Barbera, L. M., (2014), Identitás és migráció: International Perspective on Migration könyvsorozat (IPMI, 13. kötet).
- Bhattacharyya, S., (2018), Oral History of Bengali Immigrants in British Columbia: 1960-2017 in *Migration of Bengalis CANADA 150 - SFU Library Publication Series (SFU Könyvtár kiadványsorozat)*

Cline, A., (2018), Az iszlám a Nyugat ellen:

<https://www.thoughtco.com/islam-vs-the-west-why-is-there-conflict-4078892>

<https://www.thoughtco.com/islam-vs-the-west-why-is-there-conflict-4078892>

Chung, E., A., (2010), Bevándorlás és állampolgárság Japánban, New York: Cohen, R.,

(1997), Global Diaspora: London: An introduction, London: An introduction, London: An

introduction, London: An introduction, London: London: UCL Press

Cohen, R., (2008), Globális diaszpóra: Bevezetés: A diaszpóra: Bevezetés. ². kiadás, London és Newyork, Routledge Taylor and Francis csoport.

Das, K., S., (2017), One hundred years back Japan in the eyes of Bengal:

https://www.academia.edu/3576781/Japan_in_the_Eyes_of_Bengal

GATTIG, N., (2014), Can Japan show the West how to live peacefully with Islam? ; Muslims here find respite from sectarian divisions and prejudice rife in other regions of the world, THE JAPAN TIMES.

Huntington, P., S., (1996), The clash of civilizations and the remaking of world order, Simon & Schuster, Inc., New York.

Jones, P., (2016), The Political Theory of Modus Vivendi, nyílt hozzáférés a Springerlink.com oldalon.

Kaderli, Z., (2014), "nem elég a migráció. Meg kell érdemelned, hogy bevándorlólegyél!"
"Narratívák mintigaz/jobb bevándorló csoportidentitásért folytatott küzdelem fegyverei, Journal of Identity and Migrants studies, 8. kötet, 1. szám, 2014.

Landscheidt, D. és Wollny, S. (2004), A nyugati világ és az iszlám közötti konfliktus, WIBI 02AGR.

Mannan, A., Md., (2014), A bangladesi bevándorlók jelenlegi helyzete Japánban: Munshiganj közösségének esete

Mahmud, H., (2014), "Ez az én pénzem": (3) 412-430, Current Sociology, 2014, 62. kötet (3) 412-430.

Mahmood, R., A., (1994), Adaptation to a new world: experience of Bangladeshis in Japan, International Migration, Genf, Svájc, 32(4).

Morad, M., Haque, S., Md., és Alam, J., Md., (2014), Contextualizing Formation of Diaspora of Bangladeshi Immigrants in the UK, RSC, Number 6, Issue 2,

McCarthy, F., E., Seenarine, M., and Asher, N., (1996), Constructed Communities: Columbia University, The Contribution of Bangladeshi Women to Life in New York City, Columbia University, és kiadatlan tanulmány.

Mashira, K., P., (2013) Száműzött irodalom: Identitásképzés a diaszpórában

<http://dspace.bracu.ac.bd/bitstream/handle/10361/3566/mashira%20thesis.pdf?sequence=1>

- Moorehead, R., (2012), Mit jelent japánnak lenni? A nikkeijin esete <https://japansociology.com/tag/nihonjinron/>
- Nouh, A., S., (2012), Muszlimok Japánban az európai muszlimok összehasonlításával http://web.cla.kobe-u.ac.jp/group/IReC/pdf/2012_nouh.pdf
- Putnam, D., R., (2007), *E Pluribus Unum: Diversity and Community in the Twenty-first Century*, © 2007 Nordic Political Science Association Scandinavian Political Studies, Vol. 30 - No. 2, 137, Blackwell Publishing Ltd Oxford, UK.
- Rahman, M., M. és Lian, F., K., (2010), A migráns vállalkozói tevékenység fejlődése Japánban: A bangladesiek esete.
- Rahman, M., M. és Lian, F., K., (2013), "Bangladesi diaszpóra vállalkozók Japánban" a könyvben :*The Political Economy of South Asian Diaspora: Patterns of Socio-Economic Influence*, szerkesztette Gopinath Pillai, Palgrave Macmillan.
- Sen, A., (2006), *Identitás és erőszak; A végzet illúziója*, New York: Norton: W.W. Norton
- Suzuki, K., (2016), *Megosztott sorsok: The State, Race, and Adaptation of Korean Immigrants in Japan and the United States*, Lexington Books
- Suzuki, K., (2009), *Megosztott sorsok: The State, Race, and Adaptation of Korean Immigrants in Japan and the United States*, 37. sz. tanulmány.
- Sam, L., D. és Berry, W., J., (2006), *The Cambridge Handbook of Acculturation Psychology*, Cambridge University Press.
- Siddiqui, T., (2003), *Migration as a livelihood strategy of the poor: the Bangladesh case*, Refugee and Migratory Movements Research Unit, Dhaka University, Bangladesh, rmmru@aitlbd.net.
- Siddiqui, T., (2004), *Institutionalising Diaspora Linkage the Emigrant Bangladeshis in UK and USA*, Bangladesh: Bengal Com.
- Shin, S., (2001), *Globális migráció: 19 Berkeley J. Int'l Law: The Impact of Newcomers on Japanese Immigrants and Labor Systems*, 19 Berkeley J. Int'l Law.
- Sultana, N., (2008), *Inter-Ethnic Marital Practice of Bangladeshi Diaspora- An example of Diaspora Adaptation at this age of Globalization*, *Journal of Identity and Migration Studies* Volume 2, number 1, 2008, 57.
- Sakurai, K., (2003), *Japan's Muslim Societies*, Chikuma Shobo.
- Sarker, B., P., (2007), *A japán-bengáli kapcsolatok perspektívái* <http://japanbangladesh.com/bn/probirbikashsarker/probirarticle2007.html>
- Sharmin, Z., (2008), *A gyökéren túl: A bevándorló nők élettapasztalatai a következő országokban*

belföldi, társadalmi-kulturális és politikai szférában: Lund Egyetem, Lund University, A skandináviai bangladesi diaszpóra esettanulmánya.

Safran, W., (1991), Diaszpórák a modern társadalmakban: A haza és a visszatérés mítoszai". *Diaspora* 1 (1), 83-99.

Sugimoto, Y., (1997), *An introduction to Japanese society*" Cambridge University press, Hong Kong.

Sala, R., (2015), "A közös kötelezettségvállalás stabilizálhatja a Modus Vivendit", <http://www.fupress.net/index.php/pam/article/viewFile/18162/16881>.

Seth J. S., Jennifer B. U., Byron L. Z., és José S., Seth J. Schwartz, Jennifer B. Unger, Byron L. Zamboanga, és José Szapocznik, (2010), *Rethinking the Concept of Acculturation: Implications for Theory and Research*, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20455618>.

Shields, J., (2016), *Immigrant Settlement and Integration Services and the Role of Nonprofit Providers: A Cross-national Perspective on Trends, Issues and Evidence*, RCIS Working Paper No.2016/1.

Tanjeem, N., (2012), *The Making of a "Home": In book, Strangers in New Homelands: The Social Deconstruction and Reconstruction of "Home" among Immigrants in the Diaspora*, Editors: Michael Baffoe, Maria Cheng, Lewis Asimeng Baohene és Ogbuage, Cambridge Scholars Publishing.

Takeuchi, H. és Faruk, R., (2013), *Intézményi akadályok: Southern Methodist University: Insular South Asians in Japan (Dél-ázsiaiak Japánban)*.

Takaya, S., (2017), *Multikulturalizmus Japánban*: http://www.ritsumei.ac.jp/acd/re/k-rsc/lcs/kiyou/18-3/RitsIILCS_18.3pp.45-57Takaya.pdf.

Ullah, A.K.M. A., (2012), *Bangladesi migráns munkavállalók Hongkongban: Adaptation Strategies in an Ethnically Distant Destination (Alkalmazkodási stratégiák egy etnikailag távoli célországban)*, Blackwell Publishing Ltd.

Vertovec, S., (1999), *A diaszpóra három jelentése a dél-ázsiai vallások példáján. Diaszpóra: A Journal of Transnational Studies*, 6 (3).

Vestre, E. O., (2011), *Japán mint kialakulóban lévő multikulturális társadalom: A kortárs kisebbségi kérdések feltárása a muszlim bevándorlók példáján keresztül*.

Yin, R.K., (2003), *Esettanulmány-kutatás: tervezés és módszerek*, USA, Sage Publications, Inc.